τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοὶ, θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι· καὶ τὰ ἀλλότρια, σὰ εἶναι. οὕτω κἂν τὸν παῖδα θέλῃς μὴ ἁμαρτάνειν, μωρὸς εἶ· θέλεις γὰρ τὴν κακίαν μὴ εἶναι κακίαν, ἀλλ' ἄλλο τι. ἐὰν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύ-
2 νασαι. τοῦτο οὖν ἄσκει, ὃ δύνασαι. Κύριος ἑκά-
στου ἐστὶν, ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου θελομένων, ἢ μὴ θελομένων, ἔχων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφελέσθαι. ὅστις οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μήτε θελέτω τι, μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη.

ΚΕΦ. ιε'.

Μέμνησο, ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ, δεῖ σε ἀναστρέφεσθαι. περιφερόμενον γέγονέ τι κατά σε; ἐκτεί-

μὴ ἐπί σοι, θέλεις ἐπί σοι εἶναι. Vtrobique ἐπὶ σοὶ ſcribo, cum emphaſi; & ſic fere mssti libri. 2. περιποιῆσαι. περιποιῆσαί τι ed. Vill.
CAP. XV. ὅτι ὡς ἐν συμπ. Nonnulli ὅτι, absque ὡς. Vnus codex ὡς dat, absque ὅτι. Forſ. Μέμνησο, πῶς (vel ὅπως) ἐν συμπ. *Memento, quo pacto in convivio* &c. δεῖ σε.

ſunt, ea in poteſtate tuâ eſſe vis, & aliena, eſſe tua. ſic quoque ſi puerum peccare non vis, fatuus es. vis enim vitium non eſſe vitium, ſed aliud quidpiam. ſi autem velis appetens aliquid, eo non excidere, hoc potes. quod potes igitur, hoc exerce. Cujusque dominus is eſt, qui ea quæ ipſe vult, aut non vult, poteſtatem habet vel conferendi vel auferendi. quisquis igitur liber eſſe vult, nec velit quidquam, nec fugiat, ex iis quæ in aliorum ſunt poteſtate: alioquin, ſervire neceſſe eſt.

CAP. XV. (*Ed. Wolf. C.* 21.)

Memento oportere te, tanquam in convivio, verſari. aliquid quod circumfertur ad te devenit? porrectâ manu

ἐκτείνας τὴν χεῖρα, κοσμίως μετάλαβε. παρέρχεται; μὴ κάτεχε. οὔπω ἥκει; μὴ ἐπίβαλλε πόῤῥω τὴν ὄρεξιν· ἀλλὰ περίμενε, μέχρις ἂν γένηται κατά σε. οὕτω πρὸς τέκνα, οὕτω πρὸς γυναῖκα, οὕτω πρὸς ἀρχὰς, οὕτω πρὸς πλοῦτον, καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιος τῶν Θεῶν συμπότης. ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων σοι μὴ λάβῃς, ἀλλὰ καὶ ὑπερίδῃς, τότε οὐ μόνον συμπότης τῶν Θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων. οὕτω γὰρ ποιῶν Διογένης καὶ Ἡράκλειτος, καὶ οἱ ὅμοιοι, ἀξίως θεῖοί τε ἦσαν, καὶ ἐλέγοντο.

ΚΕΦ. ις.

Ὅταν κλαίοντα ἴδῃς τινὰ ἐν πένθει, ἢ ἀποδημοῦντος τέκνου, ἢ ἀποθανόντος, ἢ ἀπολωλεκότα τὰ

Inversis, ὡς ἂν scribo cum Meib. ἀλλὰ καὶ ὑπερίδῃς: ἀλλ' ὑπερίδῃς scribo.

CAP. XVI. ἴδῃς τινὰ: τινὰ omittunt nonnulli. ἢ ἀποθανόντος. Deleo haec cum Heyn. et Meib. ἀπολωλεκότα: ἀπολωλεκό-

manu modeste percipe. praeterit? ne detineas. nondum venit? ne longe appetitionem extendito, sed expecta, donec ad te venerit. sic erga liberos te gere, sic erga uxorem, sic erga magistratus, sic erga divitias, et aliquando eris dignus Deorum conviva. quod si etiam proposita tibi non acceperis, sed despexeris, non modo conviva Deorum, sed et collega eris. sic enim cum facerent Diogenes et Heraclitus, atque his similes, merito et divini erant, et dicebantur.

CAP. XVII. (al. Wolf. C. 22.)

Cum ejulantem aliquem videris in luctu, sive peregre profecto filio sive mortuo, seu rebus amissis, cave ne

τὰ ἑαυτοῦ, πρόσεχε μή σε ἡ φαντασία συναρπάσῃ, ὡς ἐν κακοῖς ὄντος αὐτοῦ τοῖς ἐκτός· ἀλλ' εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν ἔστω πρόχειρον, ὅτι τοῦτον θλίβει οὐ τὸ συμβεβηκός· ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει· ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτου. μέχρι μὲν τοι λόγου μὴ ὄκνει συμπεριφέρεσθαι αὐτῷ, κἂν οὕτω τύχῃ, καὶ συνεπιστενάξαι. πρόσεχε μέν τοι, μὴ καὶ ἔσωθεν στενάξῃς.

ΚΕΦ. ιζ'.

Μέμνησο, ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος, οἵου ἂν θέλῃ ὁ διδάσκαλος· ἂν βραχύ, βραχέος· ἂν μακρόν, μακροῦ· ἂν πτωχὸν ὑποκρίνασθαί σε θέλῃ, ἵνα καὶ τοῦτον εὐφυῶς ὑποκρίνῃ· ἂν χωλόν,

τὸν Meib. διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν. Delevimus quinque verbis, temere huc invectis, lego ἀλλ' εὐθὺς ἔστω πρόχειρον, τὸ περὶ τούτου. Alii τὸ περὶ τούτων, καὶ συνεπιστενάξαι. Omittit καὶ Villebr. πρόσεχε. Nonnulli προσέχων.

CAP. XVI. [illegible] scribo. [illegible] ne te visum una abripiat, cum in malis ille sit externis; sed statim apud te distinguas & in promptu esto dicere: Non hunc torquet id quod accidit, quippe alium non torquet; sed quod de eo est decretum. ne tamen pigeat sermone tenus illi teipsum accommodare, atque adeo, si res ita tulerit, simul ingemiscere. cave vero, ne etiam intrinsecus gemas.

CAP. XVII. (Al. C. 23.)

Memento te actorem esse, cujuscunque magister velit, fabulae; si brevis, brevis; si longa, longae; si pauperem agere te velit, ut & hanc personam ingeniose agas;

λὸν, ἂν ἄρχοντα, ἂν ἰδιώτην. σὸν γὰρ τοῦτ᾽ ἐστὶ, τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον καλῶς· ἐκλέξασθαι δ᾽ αὐτὸ, ἄλλου.

ΚΕΦ. ιη'.

Κόραξ ὅταν μὴ αἴσιον κεκράγῃ, μὴ συναρπαζέτω σε ἡ φαντασία· ἀλλ᾽ εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγε, ὅτι τούτων ἐμοὶ οὐδὲν ἐπισημαίνεται, ἀλλ᾽ ἢ τῷ σωματίῳ μου, ἢ τῷ κτησιδίῳ μου, ἢ τῷ δοξαρίῳ, ἢ τοῖς τέκνοις, ἢ τῇ γυναικί· ἐμοὶ δὲ πάντα αἴσια σημαίνεται, ἐὰν ἐγὼ θέλω. ὅ, τι γὰρ ἂν τούτων ἀποβαίνῃ, ἐπ᾽ ἐμοί ἐστιν ὠφεληθῆναι ἀπ᾽ αὐτοῦ.

CAP. XVIII. κεκράγῃ. κράξῃ Meib. τούτων ἐμοὶ οὐδὲν. Al. τούτων οὐδὲν ἐμοί. ἀλλ᾽ ἢ τῷ σωμ. ἀλλὰ τῷ σωμ. ed. Meib. absque ἤ. κτησιδίῳ μου. κτησειδίῳ μου scribo. μου deest ed. VIII. δοξαρίῳ. Addo μου cum Meib. ἀπ᾽ αὐτοῦ. ὑπ᾽ αὐτοῦ ed. Meib.

agas; si claudum, si magistratum, si plebeium: hoc enim tuum est, datam personam bene agere; eam autem eligere alterius.

CAP. XVIII. (Ed. Wolf. C. 24.)

Corvus cum inauspicatum crocitarit, ne te visum una abripiat; sed statim apud te distingue, & dic, Nihil mihi istorum portenditur, sed aut corpusculo meo, aut resculae meae, aut gloriolae meae, aut liberis, aut uxori: mihi autem fausta omnia portenduntur, si ego voluero. quicquid enim istorum evenerit, in mea est potestate, ut ex iis fructum capiam.